Janam Sakhi Manuscript
Acc. No 8495, P.U.L

also ਕਾਨ੍ਹੀ ਖਿੰਗਸਮ

G. B. Singh
4F, Model Town

Extracts from MS. Sakhi
in P. University Libry

G. B. Singh
4F Model Town
(Lahore)

ਸਾਖੀ ਪਟਣ ਦੇਖੋ | l. 535 to l. 556

ਗੋਸਟ ਨਿਰੰਕਾਰਨਾਮ | 28 unnumbered leaves between l. 412 & 413

ਬਾਣੀ ਬਿਹੰਗਮਾ | l. 1678

ਪੰਜਾਹ ਸਾਖੀਆਂ ਗੁਰੂ ਗੋਬਿੰਦ ਸਿੰਘ | A different book

Panjab University Library Accession No 8495
· Janam Sakhi MS. —
Guru Nanak is returning from Uch

L.535 to L.556॥ ੧ ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥

ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ ॥੧॥

ਗੋਸਟਿ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਜੀ ਨਾਲ ਹੋਈ।

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤੇ ਬਾਲਾ ਸੰਧੂ। ਤਾਂ ਜਾਂਦੀ ਨਦੀ ਦਿਆਰਾ* ਲੀਕੇ
ਫਿਰ ਆਇਆ॥ ਜਾਂਦੇ ਜਾਂਦੇ ਉਦਿਆਨ ਫਕੀਰੀਆਂ ਦੇ ਜਾਇ ਵਿਚ
ਦੇ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਅਤੇ ਬਾਲਾ॥ ਪਟਣ ਜਾਂਦੇ ਸੇਖ ਫਰੀਦ ਦੇ॥
ਜਾਹਾ ਪੰਜਿ ਦਿਨ ਰਹਿਦੇ॥ ਉਨਾਂ ਦੋਹਾਂ ਦੇ ਫਕਰ ਵਿਚ ਜਾਂਦੇ
ਬੈਠੇ ਹੋ॥ ਪਟਣ ਦਾ ਪੀਰ ਸੇਖ ਫਰੀਦੁ॥ ਕੀ ਉਨਾਂ ਦਾ ਸੇਖ
+ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਲਾ ਖਲੀਫ਼ਾ ਹਾਜਾ॥ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦਾ ਮੁਰੀਦ ਖੁਦਾਇ ਦਾ
ਪਿਆਰਾ॥ ਲਕੜੀਆਂ ਚੁਨਣ ਆਇਆ ਸੀ॥ ਪੀਰ ਦੇ ਹੁਕਮ
ਨਾਲ॥ ਕਮਾਲ ਦਰਵੇਸ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ॥ ਲਕੜੀਆਂ
ਚੁਣਨ ਆਇਆ ਸੀ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਪਿਆਰਾ। ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ
ਜਾਣਤਾ ਥਾ। ਲਕੜੀਆਂ ਚੁਣਦਾ ਸੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਲੋਕ
ਸੁਣਾਇ ਦਿਤਾ: ਸਲੋਕ॥
ਆਪੇ ਪਟੀ, ਕਲਮ ਆਪਿ, ਉਪਰਿ ਲੇਖੁ ਭਿ ਤੂੰ॥

(margin: + He is said to be 7th in descent from Sh. Farid, actually he was 14th)

(margin: Repeating dropped)

---

* Beas was flowing separately ~~with~~ parallel with Ravi and did not join Sutlej at Hari-ke-pattan? So the story is old

x Diction also style shows the story to be old

ਏਕੋ ਕਹੀਐ ਨਾਨਕ ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਕੂੰ ॥੧॥
ਤਾਂ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਆਪਣੇ ਗਿਆਨ ਨਾਲ ਜੋਕਰ ਕਹਿਆ॥
ਤਾਂ ਉਨ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਦੇ ਮੁਰੀਦ॥ ਜਕੜਿਆ ਆਪਣੇ
ਪੀਰ ਦੇ ਕੋਲ ਨੂੰ ਕੁਸਾਦਾ ਸੀ॥ ਉਨ ਸੁਣਿਆ॥ ਸੁਣਕੇ
ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ॥ ਆਇ ਕਰਿ ਦਸਤਪੋਸੀਂ
ਕੀਤੀਆਂ। ਦੁਆਇ ਸਲਾਮ ਕਰਕੈ ਬੈਠ ਕਰ ਅਰਜ ਕੀਤੀਸੁ॥
ਜਿ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ॥ ਇਕ ਦੋਹਰਾ ਮੈ ਕੂੰ ਤੁਸ ਸੁਣਾਈਐ।
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬਿਆਨ (explanation) ਨਾਲਿ/ਅਰਥ ਸੁਣਾਇਆ॥ ਜੋ
ਫਕੀਰ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਪਿਆਰੇ॥ ਆਪੇ ਸਚੀ ਹੈ॥ ਆਪੇ
ਕਲਮ ਹੈ। ਆਪੇ ਲੇਖਨਹਾਰ ਹੈ। ਬਿਆ ਆਖਨ ਨੂੰ
ਨ ਕੋਈ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਦਿਆ ਸਾਹਿਬ ਹੈ॥ ਅਤੇ ਕਲਮ ਨੇ
ਬੋਲ ਦੇ ਬਾਬ ਲਿਖੀ ਹੈ॥ ਸੋ ਇਹੋ ਹੀ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬ ਹੈ॥
ਹੋਰ ਦੂਜਾ ਨਾਹੀਓ ਸੋ ਕਿਆ ਕਰਿ ਜਾਣੀਐ॥ ਜੋ ਇਹ
ਸਾਹਿਬ ਹੈ। ਇਹ ਬੋਲਾ ਹੈ॥ ਕਬੀਰ ਕਹਿਆ ਹੈ॥ ਕਿ ਖਾਲਕ
ਖਲਕ ਵਿਚ ਖਲਕ ਰਹਿਆ [illegible] ਸਭ ਠਾਈ॥ ਹੋ ਕੋਈ
ਨਾਹਨ ਤ ਕੇਤਾਈ॥ ਤਿਉ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਹੈ॥
ਆਪੇ ਪੈਦਾ ਕਰ ਆਪੇ ਸਾਹਿਬੁ ਹੈ। ਬਿਨਾ ਇਕਸੁ ਬੀ ਦੂਜਾ
ਨਾਹੀ ਕੋਈ॥ ਜਗ ਕਰਾ ਏਕੋ ਹੈ॥ ਤਾ ਉਹਿ ਫਕੀਰੁ

Kabir quoted

ਆਪਣੇ ਪੀਰ ਦੀ ਆਗਿਆ ਹੈ। ਆਹਿ ਦੇਹਿ ਆਖਿਓਸੁ ਪੀਰ
ਦਸਤਗੀਰ ਏਕ ਹੈ ਨਾਨਕ ਵੇਦੀ ਹਿੰਦੂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ॥ ਜੋ
ਆਖਦਾ ਪਤਾਲਿ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ। ਆਗਾਸਿ ਪਹੁੰਚਦਾ ਹੈਸੁ
ਜੋ ਦੀਦੇ ਜਾਪਦੇ॥ ਕਿਤਿ ਕਿਰ ਜਾਣਦੇ ਹੈ ਜੋ ਕਰਿ ਤਾਂ
ਨੇ ਆਪੜਿਆ ਹੈ। ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਬਡਾ ਕਮਾਲ॥
ਕਿਸਾ ਹਿੰਦੂ ਪਤਾਲਿ ਦੀ ਸੁਰਤਿ॥ ਤਾ ਕਹਿਓਨੁ ਕਿਆ
ਪੀਰ ਦਸਤਗੀਰ ਨਾਨਕ ਹਿੰਦੂ ਪਤਾਲਿ ਦੀ ਸੁਰਤਿ ਹੈ। ਆਖਦਾ
ਪਤਾਲਿ ਜੀ ਹੈ। ਤਬ ਸੇਖ ਬਹਲੋਲ ਪੀਰ ਕਹਿਆ। ਜੋ
ਬਡਾ ਔਰ ਜਵਾਬ ਨੇ ਪਿਛਹਿ ਦੇਹੁ॥ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ॥ next page
ਜੋ ਇਸ ਜਵਾਬ ਦਾ ਪਰਮਾਣ ਦਿਤੋਸੁ। ਤਾ ਓਹ ਕਰਤਾਰ
ਕੇ ਪਹੁਚਿਆ ਹੈ॥ ਜੇ ਨਾ ਦਿਤੋਸੁ ਤਾ ਝੂਠੇ ਕੂੜਾ ਹੈ। ਤਬ
ਸੇਖ ਬਹਲੋਲ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ॥ ਪਤਾਲ ਪਤਾਲਿ ਦੀ ਪੁਛਿਆਸੁ

ਇਕੁ ਆਖਿ ਕਹਿ ਗਈ॥

ਕੇਤੜਾ ਸੇਤੀ ਕੇਤੜਾ ਗਈ॥

ਤਾਕਾ ਪ੍ਰਸੰਗ। ਕਿ ਗੁਰੂ ਆਖਿਓ ਹੈ॥ ਕਹਿ ਗਈ ਹੈ। ਨਾਨਕ
ਹਿੰਦੂ ਤਾ ਹਿੰਦੂ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਕਿ ਆਸਾ ਇਕ ਜੀ ਹੈ॥ ਅਤੇ
ਮੁਸਲਮਾਨ ਆਖਦੇ ਹੈਨਿ ਜੋ ਆਸਾ ਜੀ ਇਕ ਸਤੀ ਹੈ॥
ਕਿਸਾ ਪਤਾਲਿ ਇਕ ਗਈ ਦੇਹਿ॥ ਸਤੀ ਕੇਤੜੇ ਗਏ ਇਕ

ਕਹੀਐ ਹੈ। ਤਬ ਫਿਰ ਬੈਤ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਏ // new key 538
ਸੇਕਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਪਾਸਿ ਆਇਆ। ਆਇ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸੁ ॥
ਜਿ ਪਾਤਸਾਹੀ ਮੇਰੇ ਪੀਰ ਤੇਰੇ ਬੈਤਿ ਉਪਰਿ ਬੈਤ ਕੀਤਾ ਹੈ ॥
ਉਸਦੇ ਜਵਾਬ ਦਾ ਪਰਸਾਦ ਮੈਂ ਕੂੰ ਮਿਲੈ। ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਹਿਆ ਕਿ ਸਾਧੂ ਲਿਖਾ ਕਿਉ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਪਿਆਰੇ
ਜਵਾਬ ਮੰਗਿਆ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰਿ ਆਖਸੁ ਬੈਤਿ ਸਾਖ ਸੁਣਾਇਸੁ ॥
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੈਤ ਦਾ ਪਰਸਾਦ ਆਖਿਆ ॥ ਸਰੀਅਤ
ਦੇ ਊਪਰਿ ॥ ਸਲੋਕ ॥ ਦਾ ਜਵਾਬ

ਇਕਾ ਬਾਣਿ ਨਿਕਾ ਗਲ ॥
ਤਿਕੇ ਸੇਵੇ ਸੁਆਮਿ ਗਲ ॥ ਸਲੋਕ
ਦੂਜਾ ਕਾਹੇ ਸਿਮਰੀਐ ਜੰਮੈ ਤੇ ਮਰਿ ਜਾਇ ॥
ਇਕੋ ਸਿਮਰੋ ਨਾਨਕਾ ਜਲ ਥਲਿ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ ॥੩॥

ਤਿਸ ਕਾ ਪਰਮਾਰਥ ॥ ਤਬ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ॥ ਸੇਖ ਜੀ ॥ ਕਿ
ਪੀਰ ਸੇਖ ਜਾ ਤੂੰ ਦੁਗ ਨੇ ਭਾਵਦਾ ਹੈਂ ॥ next page
ਤਾ ਤੂ ਖੁਦਾਇ ਨਾਲਿ ਇਕਬਾਲ ਹਾਸੀ ॥ ਇਕੋ ਸਾਹਿਬ ਹਈ
ਇਕ ਗਲ ਹੈਸੀ ॥ ਤਿਸ ਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ॥ ਦੂਜਿਆਂ ਕੂੰ ਛਡ
ਦਾ ॥ ਦੂਜਾ ਮੈਲਿਕਿ ਕਰਿ ॥ ਦੂਜਾ ਸਾਰ ਨਿਰਵੈਰੁ ॥ ਜਿਸਦਾ
ਪੂਰਾ ਆਕਾਰ ਹੈ ਤਿਸ ਦੀ ਤੂੰ ਸੇਵਾ ਕਰਿ ॥ ਜੋ ਸਰਬ ਜੀਆ

ਕੇ ਪਾਸਿ ਗਇਆ ਹੈ॥ ਤਿਸ ਦੇ ਤੂੰ ਪਿਆਰ। ਤੇਰ ਦੂਜਾ ਮਨਹਿ
ਕਰਿ ਕਉਨ ਤਿਨ ਕਉਨ ਮੁਸਲਮਾਨ॥ ਸਭਨਾ ਵਿਚ ਇਕ
ਖੁਦਾਇ॥ ਇਹ ਸਲੋਕ ਦਾ ਜਬਾਬ ਦਾ ਸਮਾਚਾਰ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਜੇ ਚੌਕਰਿ ਓਹ ਸਰੀਰ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਬਾਜੇ ਦਾ
ਗਇਆ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਪਾਸਿ ਲੈ ਆਇਆ॥ ਆਇ ਕਰ ਜਾ ਇਹ
ਬੈਤ ਪੜਿਓਸੁ॥ ਤਾ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਸੁਣਕਰ॥ New leaf 539
ਖੁਸੀ ਹੋਇਆ। ਤਾ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਆਖਿਓਸੁ॥ ਜੋ ਬਚਾ ਕੋਈ
ਸਮਝਿਓ ਕਿ ਨਾਹੀ। ਬਚਾ ਇਸ ਵਿਚਿ ਬਹੁਤ ਅਸਮਤਿ ਹੈ॥
ਤਾ ਸਰੀਰ ਕਹਿਆ ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ ਤੇਰੇ ਸਭਿ ਹੋਵਨੀ ਹੈ
ਕਿਉ ਹੈ ਤਿਉ ਹੈ॥ (Both talking like two morons)
ਤਾ ਪੀਰ ਕਹਿਆ ਬਚਾ ਜਿਨਾ ਇਕ ਖੁਦਾਇ ਬੁਝਿਆ ਹੈ॥
ਸੋ ਹਕ ਨੂੰ ਪਹੁਤੇ ਹੈਨਿ। ਪਰੁ ਬਚਾ ਮੈ ਨੂੰ ਤਿਸ ਦੇ
ਮਿਲਾਉ॥ ਮੈ ਉਸ ਦਾ ਦੀਦਾਰ ਕਰੀ॥ ਤਾ ਸਰੀਰ ਕਹਿਆ ਪੀਰ
ਸਲਾਮਤੀ ਕੁਤਾ ਕੀਦੇ। ਤਾ ਪੀਰ ਮੁਸਲਾ ਸਿਰਿ ਉਪਰਿ ਧਰਿ
ਚਲਿਆ। ਉਸ ਸਰੀਰ ਨੂੰ ਅਗੈ ਕਰਦਾ ਚਲਿਆ॥ ਜਿਥੇ ਗੁਰੂ
ਨਾਨਕ ਆਹਾ॥ ਤਿਥਾਉ ਆਇਆ॥ ਪੀਰ ਆਦੇਸ ਜੀ ਕਹਿਆ॥
next page ਸੁਖ ਦਾ ਸਹੁਰਾ ਓਤਰਿ ਕਰਿ ਆਖਿਓਸੁ॥
ਸੇਖ ਕਹਿਆ ਜਾਰ ਸਲਾਮ ਲੇਕ ਭਗ ਖੁਦਾਇ ਸਭ ਕਉ॥
ਦਰਗਾਹ ਕਉਨ ਦੇਖੁ ਆਖਿ ਤੁਸਾਉ ਸਭ ਮੈ॥

ਪਿਛੇ

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੋਲਿਆ॥ ਸਾਖਣਾ॥

ਸਭ ਅਕਾਸੀ ਪੇਖ ਦੇ ਨਾਲਿ ਚੋਗਨ ਸਨੀਆ॥
ਕੈਨੂੰ ਕੂੜਾ ਭੇਖ ਕਿਰਿ ਕਉਮਾਸੀ ਸਟੀਆਹਿ॥
ਪੀਰੁ ਕਹਿਆ ਜਾਰ ਮਨਾਇਆ ਨੇਕ॥ ਨਾਨਕ ਦੇਈ ਪਰਾਂਦੇ
ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰਜੀ ਅਸਮਨਅਸਲੇਕ, [ਫਿਰਕੇ॥
ਆਈਏ ਪੀਰ ਜੀ ਸਭੁ ਫਕੀਰੀ ਤੇਰੀ। ਗੁਰੂ ਨਿਰਕਾਰਿ
ਤੇਰਾ ਜੀਉ ਅਸੀ ਜੀਦੇ ਦੀਦਾਰ ਪੀਰ ਦਾ ਤੇ ਇਆ॥
ਉ ਦੂੰਉ ਦੂਉ ਦਨੋ ਉਠ ਕਰਿ ਨਾਲੇ ਮਿਲਨ॥ ~~[illegible]~~ read 6 540
ਗਲੇ ਮਿਲੇ ਬਹੁਤ ਭਾਇ ਕਰ। ਪੀਰ ਦਿਖਾਇਦੇ ਨੇ ਦੁਹਾਏ॥
(not understood :- All these lines should have come before. It means that the copyist has wrongly copied these portions from the MS before him, same he places first and then those which ought to come earlier) ਪੀਰ ਅਤੇ ਬਾਬਾ ਜੀ ਦੋਨੋ ਉਪਰਿ ਬੈਠੇ ਇਕਠੇ। ਬਾਬੇ ਦਾ ਮਥ ਪਰਬ ਦਿਤਾ॥ ਅਤੇ ਪੀਰ ਦਾ ਮੁਖ ਕੋਬ ਦਿਤਾ। (This was the proper Hindu & Mohmd attitude) ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰ ਜੀ! ਤੁਸਾ

ਦਾਵਾ ਇਤਵਨ ਸਹੀ ਕੀਤਾ ਹੈ॥

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ, ਨਾਨਕ ਜੀ! ਅਪਨਿਆਂ ਦਾ ਦੀਨ ~~[illegible]~~ ਸਾਰੁ ਪੀਰ ਦੀ ਦਰਗਾਹ ਹੈ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰ ਜੀ! ਖੁਦਾਇ ਸਾਹਿਬੁ ਭੁਲਾਏ ਦੀ ਭੁਲਾਵਣੀ ਦੇਂਦਾ ਹੈ॥ ਪੀਰ ਜੀ! ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਇਕ ਭੁਲਾਵਾ। ਜਿਉ ਨਦੀ ਵਿਚ ਦੇਖਤ [illegible] ਦੀਤੁ॥

ਤਾਂ ਪੀਰ ਆਖਿਆ, ਨਾਨਕ ਜੀ! ਮੈ ਤੇਰੇ ਥੈਂ ਤਿ ਸੁਨ ਕਰਿ ਆਪੀ ਬਹੁਤ ਹੈਰਾਨ ਥੀਏ ਸੇ॥ ਅਸਾਂ ਆਖਿਆ ਜਿਨਾ ਦਾ ਇਹ ਥੈਂ ਤਾਂ ਹੈ ਤੇਰਾ ਦੀਦਾਰ ਭੀ ਕਰੀਐ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ! ਅਸੀ ਜੀਵੇਂ! ਖਾਨੁ ਤੁਸਾਡੇ ਆਵਣੇ ਦੀ ਪਰਵਾਨਗੀ ਹੋਈ ਦੀਦਾਰ ਹੋਇਆ॥ ਜਿਗਾਨ ਹੋਇ॥ waiting time in complement

ਤਾਂ ਪੀਰ ਆਖਿਆ ਜੀ! ਜੀਵੇ ਨਾਨਕ! ਮੈਂ ਭੀ ਤੇਰੇ ਥੈਂਤ ਦਾ ਖਿਆਨ ਭੀ ਹੈਰਾਨ ਲਗਾ ਹੈ। ਓਹ ਸਜ ਨੂਰਿ (ਪ੍ਰਕਾਸ਼) ਆਖੀਦੈ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਪੀਰ ਸਲਾਮਤੀ! ਫੁਰਮਾਈਏ ਨੈ ਕਿਛੁ, ਖੁਦਾਇ ਭੇਜਣੀ (reveals) ਸੋ ਆਖੀ ਜੰਬਾਨ ਆਖਾਂਤਾ।

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਤਦੀ ਪੀਰ ਖੁਦਾਇ ਤਾਈ ਖਬਰ ਮਿਨੈਂ

|| see 6 of 541

ਦਾ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀਤਾ || ਸਲੋਕ || ਸੋਚ ਬੂਝ ਆਖਿਆ।
ਪਾੜਿ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੀ ਕੰਬਲੀ ਪਹਰਾਂ॥
ਜਿਨੀ ਵੇਸੀ ਸਹੁ ਮਿਲੈ ਸੋਈ ਵੇਸ ਕਰਾਂ॥੪॥

(So that verses by G. Nanak, or from Granth Sahib are numbered) ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਜੋ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀਉ! ਇਹ ਜੋ ਤੂੰ ਕਹਿਆ ਹੈ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਦੱਸ। ਜੋ ਤਿਸਕਾ ਅਰਥ ਕਿਉਂ ਕਰ ਪਾਈਦਾ ਹੈ॥ ਕਪੜੇ ਪਾੜ ਕਰੀ ਕੀਚੜੇ ਪਹਿਨ ਕਰਿ ਫਕੀਰੀ ਵਿਚ ਭੀ ਨਿਕਲਾਂ॥ ਕਿ ਉਜਾੜ ਵਿਚ ਜਾਇ ਰਹਾਂ॥ ਕਿ ਜਿਤਨੀਆ ਇਸਤ੍ਰੀਆ (polygamy) ਘਰਿ ਸਨਸਾ ਛੋੜ ਕਰ ਖਿੰਥਾ ਪਹਿਨ ਨਿਕਲਾਂ॥ ਜਿਤ ਮਿਲਿ ਤਿਤ ਜੋਗ॥ ਮੈਂਡਾ ਸਾਹਬ ਮੈਂ ਨੂੰ ਮਿਲੈ। ਸਾਈ ਗਲ ਕਰਸਾਂ। ਪਰ ਮੈਂ ਕੋ ਸਾਹਿਬ ਮਿਲੈ। ਸੋਈ | this page ਜਵਾਬ ਮੈਂ ਕੋ ਦੇਹੁ।
(All this commentary is | placed in the mouth of Ibrahim)

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਰੀਅਤਿ ਵਿਚਿ ਸਲੋਕ ਪ੍ਰਸੰਗ ਕੀਤਾ॥
ਕਾਹੇ ਪਾੜ ਪਟੋਲਾ ਧਜ ਕਰੇਂ ਕਾਹੇ ਕੰਬਲੀ ਪਹਰੇ।
Different reading ਘਰਿ ਹੀ ਬੈਠਿਆ ਪਿਉ ਪਾਵਨ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸ ਕਰੇਉ॥
(In the Gr. Sh. it is given as of 3rd Guru) ॥੪॥

ਸਲੋਕ॥ ਘਰ ਹੀ ਮੁੰਧਿ ਵਿਦੇਸ ਪਿਰੁ ਨਿਤ ਝੂਰ ਸਮਾਲੇ॥
ਮਿਲਦਿਆ ਢਿਲ ਨ ਹੋਵਈ ਜੇ ਨੀਅਤਿ ਰਾਸ ਕਰੇ॥ (Guru)
ਤਿਸਦਾ ਪਰਮਾਰਥ:- (as if Guru Nanak himself explains)

ਜੇ ਏ ਸੇਖ ਜੀ ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਕਪੜੇ ਫਾੜਦਾ ਹੈਂ। ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਤੂੰ ਬਿਰਗਟੀਆ ਪੌਂਦਾ ਹੈਂ। ਕਿਤ ਕਾਰਨ ਘਰ ਵਿਛੋੜੀਆ ਸੜਕ ਫਿਰਦਾ ਹੈਂ। ਇਨੀ ਗਲੀ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ ਪਾਈਦਾ ਸਿਦਕੁ ਸੁਮਾਰ ਪਾਈਦੀ ਹੈ। ਸੇਖ ਜੀ ਘਰ ਬੈਠਿਆ ਹੋਇਆ ਸਿਦਕ ਖੁਦਾਇ ਮਾਰਦਾ ਹੈ। ਸਿਦਕ ਸਬਰ ਹੀ ਵਿਚ ਰਹਿਆ॥ ਅਤੇ ਆਪਣਾ ਦਿਲ ਖੁਦਾਇ ਰਖੀਐ॥ ਤੂੰ ਦੀ ਦੇਖੀ ਕੀਤੇ ਖੁਦਾਇ ਨਾਹੀ ਮਿਲਦਾ। ਸੇਖ ਜੀ! ਜੇ ਔਰਤ ਘਰਿ ਹੋਵੈ ਅਤੇ ਖਸਮ ਦੇ ਦਸ ਹੋਵੈ (?!) [ਤਾ ਔਰਤਿ ਖਸਮ ਕੀ॥ ਤਾ ਖਸਮ ਔਰਤ ਦਾ ਹੋਇ॥ ਜੇ ਸੇਖ ਜੀ ਔਰਤਿ ਬਦਰਾਹੀ ਹੋਵੈ (all irrelevant to the question) ਖਸਮ ਨਾਲਿ ਸਿਦਕੁ ਨਾ ਹੋਵਸਿ] ਦਰਕਾਰ ਹੋਵਸਿ। ਤਾਂ ਔਰਤ (on the margin) ਬਦਕਾਰ ਗਾਰ ਹੋਇ ਖਸਮ ਦੀ ਨ ਹੋਵੀ। ਖਸਮ ਦੀ ਸਾਰ ਨ ਜਾਣੀ। ਸੇਖ ਜੀ ਉਹ ਔਰਤਿ ਔਗਣ ਕੀ ਦਾ ਹੋਈ। ਜੇ ਸਬੂਰੀ ਕਰੈ ਸਿਦਕ ਦਿਲ ਵਿਚ ਕੈ। ਤਾ ਸਿਦਕੁ ਸੁਮਾਰਿ ਹੋਵੈ॥ ਤਾਂ ਖਸਮ ਨੂੰ ਘਰ ਬੈਠੀਆ ਪਾਵੈ॥

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ / see page 542 ਪੁਠੀਆ ਲੇਖਕ ਮੰਨਾਇ ਦੀ

ਸਲੋਕ॥ ਨੰਢੀ ਕੰਤੁ ਨ ਰਾਵਿਓ ਵਡੀ ਥੀ ਮੁਈਆਸੁ॥
ਧੰਨ ਕੂਕੇਦੀ ਗੋਰ ਮਹਿ ਤੈਂ ਸਾਹਬ ਨਾ ਮਿਲੀਆਸੁ॥੭॥

ਟਿਪਕਾ ਪਰਮਾਰਥ:—

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਲੀਆਂਤ ਵਿਚ ਬੈਂਤ ~~ਕੀਤਾ~~ ਦਿਤਾ॥

ਸਲੋਕ॥ ਜਿ ਮਰਨ ਕੰਚਨੀ ਮਰਦਨੀ ਕਾਜੀ ਮਨੁ ਕਸੁੰਧ॥
ਜੇ ਗੁਰ ਤੋਂਦਹਿ ਤਾਂ ਸਿਰ ਮਿਲੈ ਨਾਨਕ ਆਦਮ ਸੰਧ॥੮॥

ਟਿਪਕਾ ਪਰਮਾਰਥ:—

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬਹਰਾਮ ਕਹਿਆ॥ ਬੈਂਤ॥ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਖਬਰ ਦਾ ਧਿਆਨ ਕੀਤੋਸੁ॥ ਕਹਿਓਸੁ ਅਖਰ ਕੁਰਾਨ ਦੇ ਗਾਨ ਕਹਿ ਸਮਲੀਆਂ ਕੇਤ (Complete these ਸੁ ਸਲੀਆਂ ਸਤੋ)॥ ਕਹਿਓਸੁ ਤੂੰ ਨੇ ਦੇਸ ਕਹੀ ਜਿਤ ਦਾ ਆਦ ਕੀਤੁ

ਟਿਪਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਸਲੀਅਤ ਵਿਚ ਬੈਂਤ ਕਹਿਆ॥ ਸਲੋਕ॥
ਜਿਹੜੇ ਸ ਅਖਰ ਮਿਹਨਤਾਂ ਹੈ ਜਿਤਕ ਮੁ ਨੀਅਤ ਸੋਤ॥
ਜੇ ਤੂੰ ਭੋਰੇ ਦੇਸ ਕਹੀ ਤਾ ਦਸ ਆਦ ਕੀਤਾ॥੧॥
ਸੋਹ ਕੋਈ ਜੇ ਕਿਤਕੀ ਕੀਤ ਜਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ॥
ਕਰਕੀ ਕੀਤ ਨ ਪਾਈਐ ਭਾਵੈ ਘਣੀ ਸੁਆਰਿਓ ਹੋਇ॥੧੧॥
ਸੋਹ ਪਾਤਸਾਹੀ ਜਾਕਉ ਨਦਰ ਕਰੇਇ॥
ਨਾਨਕ ਸਤੇ ਸਲੀਆ ਪਾਤਸਾਹ ਕੀਤ ਜਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ॥੧੨॥
ਸੋਹ ਪਾਤਸਾਹੀ ਜਾਕਉ ਨਦਰ ਕਰੇਇ॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਜੁ ਏ ਸੇਖ ਜੀ.....

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਾਹਮ ਕਹਿਆ। ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਹੜਾ ਰਸਕੈ॥
(1.546) ਫੇਰ ਰੁਸਣਾ ਪਾਇਓ॥ ਕਹੈ ਜਿ ਜੋਰਾ ਪਿਰ ਛਹੈ ਨਾਹਿ॥
ਕਿਨ ਗੱਲ ਪਿਰ ਮੋਹ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਫੇਰ ਸਰੀਅਤ ਵਿਚ ਬੋਲ ਕਹਿਆ॥
ਸਲੋਕ॥ ਜੈਸਾ ਸੈਰ ਜੋ ਕੀਤਕੀ ਕੀਤ ਤਿਸੀ ਕਾ ਹੋਇ॥੧॥
ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ॥ ਸੇਖ ਜੀ ਸੁਣ ਇਸਦੀ ਸੇਵਾ ਕਰੈ.....
1.547 ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਿਆਂ ਚਰਣਾਂ ਨੂੰ ਹਥਿ
ਲਾਇ ਕਰਿ ਆਪਣੇ ਸਿਰ ਮਥੇ ਤੇ ਲਾਇਆ। ਆਖਿਓਸੁ ਜੁ ਨਾਨਕ
ਨਾਨਕ ਦਾਤਾ ਨਾਨਕ ਜੀ ਜਿਨ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਸਾਰੀ ਖਬਰ
ਦਿਤੀ। ਅਸਾਂ ਕੌ ਭੀ ਕਛੁ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਰਾਹ ਦੀ ਖ਼ਬਰ ਦੇਂਦੀ॥
ਕਰਮ ਖੁਦਾਇ ਤੇਂ ਹੋਇਆ॥ ਅਸੀ ਜਾਣਦੇ ਜਿ ਬੰਦਾ ਖ਼ੁਦਾਇ ਦਾ
ਆਸਾਨੇ ਮਿਲਿਆ। ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਰਾਹ ਭੀ ਮਿਲਿਆ। ਸਹੁ
ਖੁਦਾਇ ਭੀ ਮਿਲਿਆ। ਅਤੇ ਖੁਦਾਇ ਦੇ ਜਿ ਚਾਹੇ ਦਿਲ ਸਕ
ਕਛੁ ਨਾਹੀ। ਪਰ ਜੀ ਇਕੋ ਗੁਜਰਾਨ ਦੀ ਪਉੜੀ ਔਰ
ਮੇਰਾ ਹਿ ਦੀਆ ਬਹੁਤ ਗਲਾ ਪੁਛੀਆ ਸੋਨੀ। ਜਿ ਖੁਦਾਇ
ਦੇ ਨਾਉਂ ਦੀਆ ਗਲਾ ਕੀਤੀਆ ਨੇ ਤੇ ਹੋਰ ਗਲਾਂ ਖੁਦਾਇ

ਨਵੈਂ ਕਰਨੀਆ॥

ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪਰੀਅਤਿ ਵਿਚ ਬੈਂਤ ਕਹਿਆ॥

ਸਲੋਕ॥ ਜਿ ਜੀਅ ਕਾਮੈ ਹੋਵਤੀ ਭੁਖੇ ਸਾਅਲੈ ਗੰਦ॥
ਸਭੇ ਸਾਰੇ ਪੁਰਾਣਿਆ ਨਿਬਹਨ ਭੁਖੈ ਸਹਿਤ ਪਲੀਥ॥
ਭਾਉ ਕੈ ਕੋਪ ਖੁਆਰ ਹੋਇ ਫਕੜੀ ਪਿਟੈ ਅੰਧ॥
ਚੁਪੈ ਚੰਗੀ ਨਾਨਕਾ ਵਿਣੁ ਨਾਵੈ ਮੁਹਿ ਗੰਧ॥੧੪॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ:—

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਜ ਕੀਤੀ, ਜਿ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਇਕ ਸੈ ਨੈ ਕਾਤੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਦੋ ਫੁਲਾਦੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਪਰ ਲੋਂ ਲੋਹੇ ਦੀ ਹੋਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰ ਦੀ। ਇਹ ਜਿ ਕਾਤੀ ਹੈ। ਜੇ ਜਾਨਵਰ ਦੇ ਗਲਿ ਲਗੇ ਤਾ ਜਾਨਵਰ ਹਲਾਲ ਥੀਂਦੇ। ਜੇ ਬੰਦੇ ਦੇ ਗਲਿ ਲਗੇ ਤਾਂ ਬੰਦਾ ਹਲਾਲ ਥੀਂਦੇ। ਤਾਂ ਸੋ ਕੈ ਅਜਿਹੀ ਕਾਤੀ ਦੇਹਿ ਜੋ ਮੈਂ ਪਿੰਨਾ॥ ਜੋਰਾ ਕੁ ਨਾ ਹਲਾਲ ਥੀਵੇ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਬੈਂਤ ਕਹਿਆ ਪਰੀਆਤਿ ਵਿਚ॥ ਸਲੋਕ

੬੫੫ ਸਚ ਕੀ ਕਾਤੀ ਸਚੁ ਸਭੁ ਸਾਰਿ।
ਘਾੜਤ ਤਿਸਕੀ ਅਪਰ ਅਪਾਰਿ॥
ਸਤ ਕੀ ਸਾਹਿ ਰਾਖੀ ਲਿਨਕਰਿ।
ਗੁਣ ਕੀ ਥੇਕੇ ਵਿਚ ਸਮਾਹਿ॥

ਤਿਸਕਾ ਰੂਪ. ਰੰਗ ਭੇਖ।
ਰੰਗ ਸਭ ਨ ਦਿਸਾ ਦੇਖ॥
ਰੰਗਿ ਤਮਾਸ਼ ਅਨੇਕ ਕਰਿ ਜਾਇ।
ਨਾਨਕ ਨਦਰੀ ਨਦਰਿ ਪਸਾਹਿ॥੧੫॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥ:-

ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬਜਾਜ ਨੇ ਇਹ ਕਰ ਤਰ ਗਾਇਆ। ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਨੇ ਫਕੜ ਨਜ਼ੀਰਾ ਸਾਰਾ ਲੈ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਅਪਣੀ ਨੂੰ ਦਿਤਾ। ਆਪ ਨਿਰਮਾਨ ਬੀਏ। ਤਬ ਫੇਰ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਅਰਜ ਕੀਤੀ॥ ਕਿ ਹੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਫਕੜ ਨਜ਼ੀਰਾਂ ਹੈ ਪੈ ਤੁ ਬਾਦਸ਼ਾਹ ਪਾਤੀਰਾ ਹੈ। ਪਰ ਜੀ ਇਕ ਕਿਆ ਭੀ ਆਵਤ ਹੈ। ਜੇ ਹੁਕਮ ਹੋਵੈ ਤਾਂ ਪੁਛਾਂ ਜੋ॥ ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ ਫਕੀਰੀ ਜੀ। ਸ਼ੇਖ ਜੀ! ਬਾਦਸ਼ਾਹਿ ਦੀ ਗਲ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਮਾਨਤਾ ਨਾਹੀ। ਨਿਧਕ ਫਕੀਰੀਆਂ ਹੈਨ॥ ਜਾਤੇ ਜੋ ਫਕੀਰੀ ਬਰਾਬਰ ਹੈ। ਤਾਂ ਓਹ ਬੰਦਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਿ ਦਾ ਨਾਹੀ। ਤੁਸੀ ਨਿਰਭੈ ਆਖੋ। ਤਾਂ ਸ਼ੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ। ਸਮਾਨਤਾ ਬਾਦਸ਼ਾਹਿ ਦਾ ਕੀਤਾ ਸੋ ਖੇਲਨੇ ਦਾ॥ ਤੇ ਨਾਨਕ ਦਰਵੇਸ਼ ਤਿਸਦਾ॥

ਅਫਨ ਫੁਲਾਵੀ ਨ ਭੰਨੈ ਨਹਿ ਪਾਉ ਫਟਾਗਾ ਕਰਪੈ॥
ਨੇਕੀ ਕਾ ਜੀਉ ਹੋਵੈ ਪਾਨ ਬਿਨ ਤੇਲ ਦੀਵਾ ਕਿਉ ਜਲੈ॥

(Here is Gurbani in the Granth Sahib)

ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥੁ। ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਕਉ ਕਹਿਆ। ਜਿ ਤਿਸ ਇਹ ਨੂੰ ਸਾਹਿਬੁ ਪਾਇਆ ਹੈ ਕਿ
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਸਤੀਸਤ ਵਿਚ ਸਬਦ ਕੀਤਾ॥

ਕੂੜਾ ਕਤੇਬ ਕਮਾਈਐ। ਭਉ ਵੰਡੀ ਵਿਚ ਤਨ ਪਾਈਐ।
ਸਰ ਬਤੂਨ ਸਾਹਿਬ ਜਮਾਈਐ॥੧॥ ਬਿਨਤੇਬ ਦੀਰ ਵਿਚ ਜਾਣੈ॥
ਕੇ ਨਾਨਕ ਸਾਹਿਬ ਤਉ ਮਿਲੈ॥ ਰਹਾਉ॥

ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥੁ॥ ਤਾ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ---

ਇਤ ਤਨ ਲਾਗੈ ਬਾਣੀਆ।
ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਆਦਰ ਜਾਣੀਆ॥
ਸਭ ਨੇਦੂ ਸੋਦੁ ਕਮਾਈਆ॥੩॥

ਤਿਸਕਾ ਪਰਮਾਰਥੁ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ। ਕਿ ਏ ਸੇਖ ਜੀ

ਇਹ ਦੁਨੀਆ ਸੋਦੁ ਕਮਾਈਐ।
ਤਾ ਦਰਗਹ ਬੈਸਣਿ ਪਾਈਐ॥
ਆ ਨਾਨਕ ਬਾਹ ਨ ਡੋਲਾਈਐ॥੪॥

ਤਿਸ ਦਾ ਪਰਮਾਰਥੁ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ॥ ---

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨੂੰ ਪੈਰੀ ਲੈਕਿ ਕਰਿ
ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ। ਜਿ ਜੀ ਤੂੰ ਖੁਦਾਇ ਨੂੰ ਮਿਲਿਆ ਹੈਂ।
ਸਤੇ ਜੀ ਸਾਡਾ ਨੂੰ ਭੀ ਮਿਹਰਬਾਨਗੀ ਹੋਵੇ। ਜੋ ਅਸਾ

ਦੇ ਤ੍ਰੀ ਖੁਦਾਇ ਪਾਸ ਜਾਂਦੀ॥ ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ
ਕਿਵੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਤੂੰ ਜੋ ਬਾਤਿ ਖੁਦਾਇ ਦੀ ਕਰਦਾ ਹੈਂ॥ ਜੋ
ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਇਕ ਹੋਰ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਇਕ ਖੁਦਾਇ
ਹੈ ਕਿ ਖੁਦਾਇ ਤੇ ਇਕ ਬਾਤ ਕਰਤਾ ਹੈ। ਦੇਖਾਂ ਤੇ ਇਹ
ਬਾਤ ਮੈਂ ਨੂੰ ਭੀ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ, ਸੇਖ ਜੀ!
ਇਹ ਬੇਰਾ ਹੈ। ਇਸ ਬੇਰੇ ਨੂੰ ਪਾਰਲਾ ਖੁਦਾਇ ਦਾ ਕਮ
ਹੈ। ਤਾਂ ਪਿਛੈ ਸੁਬਰ ਹੈ। ਸੇਖ ਜੀ ਸੁਣਤੇ ਹੈ। ਤਾਂ ਫੇਰ
ਜੋਇ ਹੈ। ਏਤੇ ਜੋਇ ਖੁਦਾਇ ਇਕਾ ਇਕੋ ਇਕਾਇਕ ਹੈ॥
ਤਾਂ ਸੇਖ ਜੀ ਦੋਸ ਇਹੁ ਬੈਠਾ ਸੁਣਤਾ ਦੇ ਪਾਰਿ ਬਾਤ ਕਦਾ
ਹੈ॥

ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ। ਨਾਨਕ ਪੀਰ ਜੀ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਿ
ਕਰੀਏ। ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਹਿਆ, ਪਰ ਜੀ ਤੂੰ ਏਕਤ
ਜੈਸਾ ਜਾਤੇ ਮੈਨੂੰ ਪਾਰਿ ਇਸਨੁ ਜਾਣਿਆ॥
ਤਾਤੇ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਕਹਿਆ ਕਿ ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨਾਨਕ!
ਵਾਹੁ ਵਾਹੁ ਨਾਨਕ! ਤੂੰ ਰੱਬ ਖੁਦਾਇ ਜਿਨ ਤੂੰ ਪਛਾਣਿਆ
ਆਹੈ। ਬੋਲੋ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ੭੫॥ ਸਾਖੀ ਜੋਰਦੀ

In the next short story of 3 pages th.

Brahm asks for ਧਰਮ ਦੇ ਨਾਇ ਦਾਨ ਦੀਦੈ॥
and G. Nanak composes ਆਸਾ ਦੀ ਵਾਰ॥੪੯॥ 49
[This 49 is the number of the last Sakhi in the original main MS.]

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥
ਰਾਗ ਆਸਾ ਮਹਲਾ॥੧॥ ਵਾਰ ਸਲੋਕਾ ਨਾਲ॥
ਬਲਿਹਾਰੀ ਗੁਰ ਆਪਣੇ ਦਿਉਹਾੜੀ ਸਦ ਵਾਰ॥

ਏਹਿ ਆਖਰ ਤਿਨੈ ਕਹਉ॥
ਤਾਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਨਉ ਪਉੜੀਆਂ ਵਾਰਿ ਦੀਆਂ ਆਖੀਆਂ॥੯॥ 9
ਤਾਂ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਜੀ ਆਖਿਆ॥ ਜੀ ਤੂੰ ਮੇਰਾ ਪੀਰੁ ਤੂੰ ਸਤੇ
ਮੈਂ ਤੇਰਾ ਮੁਰੀਦ ਹਾਂ॥ ਸੇਖ ਬ੍ਰਹਮ ਤਾਬਿਆ ਕੀਤੀ। ਤਾਂ ਗੁਰ
ਪਾਸਹੁ ਵਿਦਿਆ ਹੋਇਆ॥ ਸੋਂਦਾ ਪੜੀ ਹੋਈ॥੫੦॥ 50
ਬੋਲਹੁ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥੭੭॥
ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ॥
[So that upto this 27 stories have been added to the main manuscript.]
Hence G. Nanak & Bala came to

Talwandi ਅਤੇ ਰਾਹਾ ਨਾਨੂ ਦੇ ਕਿਰਸਾਨ।
This half page Sakhi is numbered
॥੫੭॥
51
ਏਹ ਸਾਖ ਨਾਨਕ ਤੇ ਭਾਨਾ ਪਾਸੋਂ ਨਾਲੇ॥

8/30 6/47

ਗੋਸਟ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ

on 28 unnumbered leaves between leaves marked 412 & 413

Apparently taken from some other MS and bound with this book. Number of lines on these pages is 10 & 11 as against 10 in the rest of the book
or expressly written later for this book
The writing is also finer, but in the same hand

Leaf 412 - the last two lines are:-

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦਾ॥

ਕੈਸੇ ਧਾਰੂ ਭਗਤ ਤੁਮ ਖੜੇ। ਸਭ ਜੀਆਂ ਨਾ ਪ੍ਰਗਤ ਭਏ॥

ਸਰਕਾਨਾ ਦੀਨਾ ਪਰਬਤਿ ਗਇਆ।

and leaf 413 begins

ਦੀਨਾ ਅਖੰਡ ਪਰਬਤ ਪਰ ਗਇਆ। ਨਾਨਕ ਧਾਰੂ
ਪਾਰੇ ਦਰਬਾਰ॥ ਜਹਾਂ ਤਖਤ ਬੈਠਾ ਧਨੀ ਕਰਤਾਰ।
ਪਾਸ ਖੜਾਸੀ ਕਹੈ ਕਬੀਰ। ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੇ ਪਾਸ ਫਕੀਰ
ਸਹਿਆ ਨਿਰੰਕਾਰ ਜਬ ਕੀਨੀ। ਦਾਸ ਕਬੀਰ ਅੰਤਰਿ ਬਿਧਿ ਮਾਨੀ॥
ਕਬੀਰ ਕਹੈ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਭਗਤ। ਆਛੀ ਪੈਦ ਤੁਮਾਰੀ ਭਗਤ।
ਸਭ ਤੁਮ ਆਤ ਛੋਰ ਮੈਂ ਜਾਵੋ॥ ਸੁਨੀ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤ

ਦਿਰੜਾਇਉ। ਛੋਰੇ ਦੋਨ ਤੇ ਬੀਰ ਆਏ॥ ਤਬ ਤਰ
ਆਪਹੀ ਭੁਗਤਿ ਕਮਾਏ॥ ਕਹੈ ਕਬੀਰ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਭਾਈ।
ਜਬ ਤੁਮ ਕੋ ਉਪਦੇਸ ਦਿਰੜਾਈ॥ ਸਾਧੀ ਸਕਲ ਕੋ ਕੰਤਾਰ॥
ਆਪਹੈ ਤੋ ਇਆਏ ਰਾਕਾਰ॥੬॥ ਨਾਨਕ ਕੀ ਮਤ ਕਰੀ
ਅਗਿਆਨ ਜਾਨੀ॥ <u>ਉਪਦੇਸ ਦੀਆ ਕਬੀਰ ਗਿਆਨੀ</u>॥
(i.e. Kabir was Nanak's Guru.)॥
ਸਤਬੰਤ ਤੇ ਨਾਨਕ ਫਿਰੇ। ਮਰਦਾਨਾ ਬਾਲਾ ਆਗੇ ਘੇਰ॥
ਤੀਨੋ ਆਇ ਧਰਨ ਕੇ ਮੈਦਾਨ। ਆਗੇ ਸਾਹੋ ਧਰੁਨ ਨੇ
ਪਕੜੇ ਮੈਦਾਨ। ਧਰੁਨ ਪੁਛੈ ਨਾਨਕ ਦੇਹਿ ਨਿਸਾਨੀ
ਕੈਸਾ ਦੇਖਿਆ ਪਰਤ ਨਿਰਬਾਨੀ। ਜਬ ਕੇ ਸਾਰੀ ਬਾਂਧ
ਪ੍ਰਤੀਤ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਤੁਮ ਤਪਾ ਧੰਦਾਏ॥੭॥

ਕਹ ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਕ॥

ਜਬ ਦੇਖਿਆ ਅਪਨਾ ਏਕੰਕਾਰੁ॥ ਸਾਧ ਕਬੀਰ ਕੋ ਬੀਚਾਰ॥
ਤਪਤ ਬੈਠਾਂ ਸਾਰਾ ਕਰਤਾਰ॥ ਪਰਬਤ ਜੋਤ ਧਾਰੀ ਨਿਰੰਕਾਰ॥
ਭਗਤਨਿ ਜੀਤੀ ਜਾਇ॥ ਧੰਨ ਕਬੀਰ ਰਹਿਆ ਸਮਾਇ॥
ਕਬੀਰ ਭੁਗਤ ਕੀ ਪਦਵੀ ਉਚੀ॥ ਜਿਨ ਨਿਰਮਲ ਭਗਤ ਕਰੀ ਸੁਚੀ॥
ਨਾਨਕ ਪਹੁੰਚ ਸਨ ਪੂਇ ਬਤ ਭਾਈ ਮੋਹਿ ਦਰਸਨ ਸਨਾਨੀ ਕਬੀਰ
ਕਬੀਰੇ॥ ਅਜਰਨ ਬਾਤਿ ਤੁਮਨੁ ਦਿਖਾਈ। ਸੁਨ ਧਰੁਨ ਰਧੀਸਰ
ਮੇਰੇ ਭਾਈ॥੮॥ ਧਰੁਨ ਭਗਤਿ ਦਾਵ॥ --------

By a Kabir Panthi, evidently

ਤਾਂ ਧਰੂ ਪੈਰਾਂ ਤੇ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਮਥਾ ਟੇਕਿਆ। ਤਾਂ
ਧਰੂ ਭਗਤ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਦਾ ਮੇਥਾ ਤੁਰਾ ਰਖਾਂ ਤੇ
ਪਕੜਿਆਜੀਤਾ ਅਤੇ ਮੁਖਹੁ ਬਚਨ ਬੋਲਿਆ। ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ
ਤੁਧ ਤੇਰਾ ਨਿਰੰਕਾਰ ~~ਕੀ~~ ਕਰਤਾਰ ਦੀ ਬੜੀ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ
ਹੈ। ਬਡੇ ਬਡੇ ਭਗਤਿ ਹੋਇ ਹੈਨ। ਪਰ ਇਥੇ ਤੇਰੀ ਕੋਈ
ਨਹੀ ਪੁਜਿਆ ਹੈ। ਤੂ ਬਡਾ ਭਗਤ ਕਰੀ ਕਾਰਨ ਇਕ ਹੈ॥੪੪॥
[What about the sections 10 to 13, evidently
omitted by copyist of this M.S.

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਕਹਿਆ ਅਧਾਨੂੰ ਰਜਾਇ ਦੇਹੁ ਭਗਤ ਜੀ।
ਤਾ ਧਰੂ ਭਗਤਿ ਕਹਿਆ। ਰਜਾਇ ਤੁਧ ਕਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੀ।
ਜਗ ਜੀਨ ਤਰਾ ਖੇਲੋ। ਜਗਿ ਤੁਮਾਰੀ ਜਾਣਿਗਾ ਹੈ। ਤਾਂ
ਉਥੋਂ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਉਡਾਰੀ ਕੀਤੀ। ਨਾਲੇ ਮਰਦਾਨਾ ਨਾਲੇ
ਬਾਲਾ॥੪੪॥ ਬੋਲਨਾ ਭਾਈ ਜੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ॥ ਸਾਖੀ ਹੋਰ ਚਲੀ (Kny 4/5)

This was the story as written by the Kabir Panthi with sentences left out by the copyist of this MS.

Somebody later on, ~~or the same copyist~~ introduces the the unnumbered 28 leaves of ~~latest~~ copies thereon out of some other MS, to interpolate

them in this. Had he taken out these leaves from some other MS they would have borne some leafs' ~~numb~~ numbers (other than here) but these interpolated leafs have no numbers at all.
The interpolater tried to number them & placed the figure ९३ as the first interpolated leaf, but (i.e. 413) soon saw his mistake & left off.
The interpolated leafs begin thus:—

ਅਗੇ ਕਾਂ ਤਿਨ ਪੰਚਨ ਕਹਿਆ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਬਾਲਾ
~~[illegible]~~ ਉਪਰ ਕੋ ਚਾਏ। ਤਹਾਂ ਬਿਸਨ ਲੋਕ ਮਹਿ ਜਾਇ
ਜਾਇ॥ ਚੌਕੀਦਾਰ ਦੁਆਰ॥੨॥ (Mark the work Chaukidar — a very modern one) ਤਿਹ ਦੇਖੇ
ਪਹੁੰਚੇ ਬਿਸਨ ਦੁਆਰ। ਤਬ ਉਠਿ ਬੋਲੇ ਚਉਕੀਦਾਰ॥
ਕਉਨ ਹੋਂ ਰੇ ਤੁਮ ਕਿਨ ਪਠਾਏ। ਕਿਸ ਕਾਰਨ ਈਹਾ ਤੁਮ ਆਏ॥
ਇਉਂ ਬੋਲੇ ਚਉਕੀ ਦਾਰ ਤੁਮ ਸੁਨ ਹੋ ਸਾਧ ਮਾਤੀਤ। ਕਿਉ
ਆਇ ਹਰ ਲੋਕ ਮਹਿ (ਕਿਆ ਕਾਰਜ ਪਰਤੀਤ॥
ਕਹੁ ਨਾਨਕ ਜੀ ਦੁਆਰ॥

ਤਬ ਬੋਲੇ ਤਪਾ ਸੁਨਾ ਹੇ ਭਾਈ। ਹਮ ਕਉ ਸਤਿਗੁਰ ਸਦਾ
ਸਹਾਈ। ਨਾਨਕ ਕਹੀਐ ਨਾਉ ਹਮਾਰਾ। ਹਮ ਆਏ
ਧਰਿ ਪਿਆਰ ਕਰਤਾਰਾ। ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਕਾਰਨ ਕੀਆ
ਆਇ। ਤੁਮ ਖਬਰ ਕਰੋ ਠਾਕਰ ਪਹਿ ਜਾਇ॥

ਗੌਨ ਵਾਚ॥

ਤਬ ਉਨ ਜਾਇ ਕਰਿ ਕਰੀ ਪੁਕਾਰ। ਹੇ ਪ੍ਰਭ ਠਾਕਰ ਬਿਸਨ ਮੁਰਾਰ॥
ਨਾਨਕ ਨਾਉ ਤਪਾ ਦਰਬਾਰ। ਭਗਤਿ ਹੇਤੁ ਹਰ ਬੀਚਾਰ॥

ਠਾਕਰ ਵਾਚ।

ਤਬ ਠਾਕਰ ਹਸ ਬੋਲੈ ਬਾਨੀ। ਵਹ ਜੋਗੀ ਹੈ ਮਨਿ ਧਿਆਨੀ॥
ਵਡਾ ਭਗਤਿ ਨਿਜ ਦਾਸ ਹਮਾਰਾ। ਤਾਕੀ ਗਤਿ ਹੈ ਅਪਰ ਅਪਾਰਾ॥
ਬੇਗ ਉਸੈ ਲਿਆਉ ਹਮ ਪਾਸੇ। ਤਬ ਹੋਇ ਸੰਪੂਰਨ ਤਾਕੀ ਆਸੇ॥

ਪ.ਜੋਰ॥ the same as in above three lines differently word

ਗੌਨੋਵਾਚ॥ ---- ਤੁਮ ਹਰਿ ਮਹਿ ਅੰਤਰ ਨਹੀ ਕਾਈ।
ਕਰਕੇ ਭਗਤਨ ਧਰਮ ਸਤਧਾਈ। ਅਬ ਕਹਹੁ ਤਪਤ ਤੁਮ
ਸਿਧਨ ਬੁਲਾਈ। ਹਮ ਤੁਮ ਚਰਨਨ ਪੁਰ ਬਲ ਬਲ ਜਾਈ।

ਨਾਨਕ ਜੀ ਵਾਚ।

ਤਬ ਨਾਨਕ ਪਹੁਚੇ ਬਿਸਨ ਹਜੂਰੀ॥ ਜਹ ਤ੍ਰਿਭਵਨ ਜੋਤ ਰਹੀ ਭਰਪੂਰ॥
ਤਾ ਜਾਇ ਤਪਾ ਹਰ ਚਰਨ ਲਪਟਾਏ। ਤਬ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਹਰ ਕੰਠ
ਲਗਾਏ। ਹਰਿ ਦਰਸਨ ਦੇਖਤ ਭਏ ਨਿਹਾਲ। ਇਉ ਸਭ

ਦੂਏ ਬੈਸਨ ਜੀ ਜਾਨ॥ ਸਤੁ ਦੂਏ ਬੈਸਨ ਭਗਅਦੇ ਕਿਰਪਾ
ਕਰੀ ਗਯਾਨ॥ ਇਉ ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗਰੀਬ ਦੇ ਦੀਆ
ਪ੍ਰੇਮ ਭਗਤਿ ਨਿਸਾਨ॥ [Just Kabir Das. Evidently the scene is taken from some Tehsildar's court. ਡਿਉੜੀਦਾਰ in the sense of a peon sitting outside the door of any officer in Sikh times, he was called ਡਿਉੜੀਦਾਰ, or ਡਿਉਢੀ ਪਹਰਾ, and in Moghal days ਸਜ਼ਾਵੇਲ॥ (द्वारपाल) The word Chaukidar in this sense has come into use in the Panjab only with the establishment of courts of Tehsildars etc. in English times. So clearly this piece has been written very recently.] by some Vaishnava? + Devi-bhagat

ਠਾਕੁਰਦਾਸ:-

ਫਿਰਿਆ ਬੇਨੇ ਕਿਸਨ ਮੁਰਾਰ। ਤਿਸ ਪਰ ਦਇਆ ਕਰੀ ਕਰਤਾਰ॥
ਤਿਸ ਹਰ ਕੀ ਨਿਜ ਭਗਤ ਕਮਾਈ। ਇਉ ਤਾਤੇ ਕ੍ਰਿਪਾ ਪਰਮੇਸਰ ਪਾਈ॥
ਅਬ ਤਿਸ ਸੁਰਤ ਰਹੀ ਸਮਾਈ। ਤਿਸ ਪਾਰਬ੍ਰਹਮ ਕਾਹਿ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਯਾ।
ਦਾਸ ਠਾਕੁਰ ਲਹੈ। ਤਿਸ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਪਾਰੇ ਹਰਾ॥
(So this Bishan Loko is on a lower level)

ਬੈਕੁੰਠ ਊਪਰ ਤੇ ਪਹਨ ਅਕਾਰ॥ ਤਾਕੀ ਅਤਿ ਬਿਖੜੀ ਹੈ ਧਾਰ॥ Hill peak
ਕੋਟੀ ਨਾਮ ਜੋਜਨ ਪਰਮਾਨ॥ ਤਾ ਪਾਹਨ ਆਕਾਰ ਊਚ ਅਸਥਾਨ॥
ਤਾ ਪਰ ਸਕਤਿ ਭਵਾਨੀ ਸਾਜੇ॥ ਜਗ ਮਨ ਸੂਨ ਸਬਦ ਅਨਾਹਦ ਬਾਜੈ॥
ਉਹਾ ਜਾਇ ਨ ਸਾਕੈ ਕੋਈ। ਜੋ ਪਹੁੰਚੇ ਸਿਧ ਕਿਰਪਾ ਹੋਈ।
ਤਹਾ ਸਕਲ ਜਾਨੇ ਕੀ ਬਿਧਿ ਨਾਹੀ। ਤੂੰ ਸਾਸਤ੍ਰ ਦੇਖ ਆਪਨੇ ਮਨ ਮਾਹੀ॥
ਇਉ ਬਿਧਨ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਮੀਤਾ। ਤਾ ਦੀਆ ਬੈਠ ਭਗਤ ਜਸ ਗੀਤਾ॥
ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ Mark the language
ਕਹੈ ਤਪ ਸੁਨ ਹੇ ਪ੍ਰਭੂ ਮੁਸਕਲ ਕਰਨ ਅਸਾਨ॥
ਜਾ ਦੀਆ ਹੈਰਤ ਨਾਹੀ ਬਿਨ ਦਰਸਨ ਭਗਵਾਨ॥ So Bhagwan is not Kishan
ਜਾ ਸਿਰ ਅਕਲ ਬਿਨ ਜੋਤਨੂੰ ਤਾਰੇ ਤੇਰੋ ਗਲਾਮ॥
ਇਉ ਨਾਨਕ ਮਥਾ ਟੇਕ ਕਰ ਕਰੈ ਬਿਨਤ ਉਚਾਰ।
ਤੇ ਪ੍ਰਭੁ ਆਗਿਆ ਦੀਜੀਐ ਪਹੁੰਚਹਿ ਸਿਰ ਦਰਬਾਰ॥
ਠਾਕੁਰ ਵਾਚ।
ਤਬ ਠਾਕੁਰ ਕਿਰਪਾਨ ਹੋਇ ਕੀਨੇ ਤਪਾ ਨਿਹਾਲ।
ਤੋਹਿ ਕਹਿਉ ਚਲ ਉਪਰੇ ਸਿਰ ਕਾ ਪੰਥ ਸਮਾਲਿ॥
ਜਾ ਸਾਧ ਸਰੋਵਰ ਮੂੰਨ ਮਤਿ ਬੈਠੇ ਤਪਤ ਚਲਾਇ॥
ਤਾ ਪਹੁਚਿ ਸਾਨਾਗਰ ਦਰਗਤਿ ਧਨਾ ਧਨਿ ਠਾਕੁਰਾਇ॥
ਗਰੁੜ ਜੀ ਵਾਚ॥
ਇਉ ਨਾਨਕ ਕਉ ਜਬ ਗਰੁੜ ਰੌਸਾਇ ਆਗਿਆ ਦਿਵਨ ਸੁਪਾਲ॥

ਤਬ ਅਪਸਰਾਂ ਪ੍ਰਗਟ ਭਈ, ਦੁਟੈਂ ਸਤ ਭਗਾ ਬੈਰਾਗ॥

ਤਾ ਨਾਨਕ ਤ੍ਰਿਪਨ ਹਜ਼ਾਰ ਜਿਉ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾਹਿ।

ਜਹਾਂ ਸਾਰੇ ਪ੍ਰਾਕ੍ਰਿਤ ਅਕਾਰ ਅਤਿ ਸੁੰਦਰ ਨਿਰਮਲ ਨੂਰ॥

ਬੈਕੁੰਠ ਧਾਮ ਸਾਖੰਡ ਜਿਹ ਅਤ ਉਚਾ ਅਸਥਾਨ॥

ਤਹਾ ਬਾਸੇ ਰੰਗ ਵੈਕੁੰਠ ਕਰਿ ਆਪ ਬੈਠੇ ਅਪਸਰਾਨਿ॥

(Here Beshan takes the place of Dhru in the original story)

ਧਾਮੀ ਰੋਕਤੀ॥ ਪਰਮ ਅਕਾਰ ਚਤੁਰੇ ਕੀ ਜਨੀ॥

ਜਹਾਂ ਦੂਰਗਾ ਧਵਲ ਭਵਾਨੀ ਧਵਲ ਰੂਪੀ ਸਿੰਘਾਸਨ ਹੈ॥ ਬੈਕੁੰਠ

ਵੈਕੁੰਠ ਉਪਰ ਚਲੇ ਜਾ ਰੰਗ ਧੀਮ ਜਿਹਾਇ। ਤਬ ਨਾਨਕ ਪਵਨ

ਧਰਮ ਲੋਕ ਪਹਰ ਸੁੰਨ ਕੇ ਪਾਰੇ॥

G. Nanak flies through oceans of ਜਲਾਬਿਬ with high waves and through ਅਗਨਿ ਜੋਤਿ, and then through ਪਵਨ ਬਿਬ, whatever these words may mean. There were extremely beautiful slave girls, there.

ਤਾ ਨਾਨਕ ਦੇਖਿਆ ਖੇਲ ਅਪਾਰੇ। ਅਤਿ ਰੋਗੀ ਅਤਿ ਰੂਪ ਸਾਜੈ।

ਅੰਗਾ ਉਨਾਂ ਰੂਪ ਸੁਧਾਰਾ। ਸਭ ਜਗ ਜਿਉ ਦੀਵੈ ਉਜਿਆਰਾ॥

ਤਬ ਇਕ ਗੋਲੀ ਹਮ ਨਿਕਟੈਂ ਆਈ॥ ਤਿਨ ਆਪਹੀ ਇਕ ਸੁਖ ਦਿਖਾਈ॥

(Who is saying this? Nanak?)

~~ਨਾਨਕ~~ ਚੇਰੀ ਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥

ਜਿਹ ਸੁਆਰ ਦਿਖਾਈ ਧਾਨਕ ਤੁਰ ਕੀਨੋ ਆਇ ਗੁਜਾਰ॥
ਬੂਝਨ ਕਿਉਂ ਤੁ ਕਵਨ ਤੇ ਕਿਉ ਠਾਢਾ ਦਰਬਾਰ॥

ਪਉੜੀ॥ ਚਿਤ ਆਇ ਕਹਿਉ ਤੁਮ ਕਉਣ ਪਰਨਾਮ। again 1st [illegible] used by Nawb
ਕਿਉ ਆਇ ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਧਾਮ॥ ---
ਇਹ ਨਾਬਤਾਨਗੁਰ ਧੁੰਨਿ ਅਸਥਾਨਾ॥
ਜੋਗ ਦਰਸਾ ਬੈਠੀ ਜਾਇ ਧਿਆਨਾ॥
ਦਰ ਜੋਗ ਧਾਰਨੀ ਆਕ ਕਮਾਰੀ॥
ਜਿਧ ਦਿਨ ਪਾਈ ਰਹਤ ਬਨਵਾਰੀ॥
ਸੋ ਜਰਿ ਦਰ ਕੀ ਦਰਬਾਨ ਕਹਾਵੈ॥
ਤਹਾ ਜਗਾ ਕੋਈ ਜਾਨ ਨਿ ਪਾਵੈ॥

~~Asks Nawab his name & object etc~~
She repeats herself, and then a second slave girl ਚੇਰੀ speaks; and a third one also

ਕਰੇ ਆਗੇ ਭੀ ਦੇਖਿਆ ਕਰਤਾਰ।
ਕਿ ਆਬ ਹੀ ਅਟਕਿਆ ਕਿਤੁ ਤਆਰ॥ ———

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ਦੋਹਰਾ॥
ਤਬ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਸੁਨ ਚੇਰੀ ਪਰਵਾਨ।
ਹਮ ਤਾਰਕ ਆਰ ਕਰੀਮ ਕੇ ਆਰ ਹਰਿ ਜਾਗਾ ਸਭ ਤਾਨ॥

ਜਸ ਘਤਨਾ ਦੇਤੈ ਦੁਆਪਰੈ ਕਲਜੁਗ ਪੂਗਏ ਆਂਏ।
ਜਰ ਵਰ ਕੇ ਤਸ ਦੁਰਕੇਰ ਭੁਗਨ ਕੰਮ ਜਿਵ ਨਹਿ॥ ਪਉੜੀ॥
---- ਵੈਰ ਸੰਗਤ ਤਸ ਭਏ ਅਤੀਤ॥ ਹਰਿ ਜਿਉ ਜਾਪੀ ਨਿਜ ਪਰਤੀਤੁ॥
---- ਨਉ ਰਹਾ ਨਾਨਕ ਪਹਨੀ। ਪ੍ਰਪਰ ਕੇਰ ਉਸ ਆਦਿ ਭਵਾਨੀ॥
ਤਾਜਾਵਕ ਉਨਕੈ ਦਰ ਆਜੰ॥ ਜਰ ਰਸਨਕੀ ਉਵਹਾ ਪਾਜੰ
ਤੇ ਦੇਗੀ ਤੂੰ ਪ੍ਰਘਟ ਜਿਆਨੀ। ਤੀਨ ਲੋਕ ਤ੍ਰਾਪਤਿ ਕਰ ਬਾਨੀ॥
ਸਭ ਘਟ ਮਹਿ ਤੇਰਾ ਪਰਗਾਸਾ। ਤੂੰ ਅਨਕ ਰੂਪ ਹੋਇ ਰਹੀ ਅਕਾਸਾ॥
ਤੂੰ ਜਗ ਮਾਤਾ ਹਰਿ ਪ੍ਰੀਤਮ ਪਿਆਰੀ। ਸਗਲ ਖੰਡ ਮਹਿ ਜੋਤ ਤੁਮਾਰੀ॥
ਇਉ ਬੋਲੇ ਨਾਨਕ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰਿ॥ ਤੂੰ ਜਨ ਦੇਗੀ ਇਕ ਸਰ ਦੀਦਾਰੁ॥
ਸਲੋਕ॥ ਤਬ ਦੇਗੀ ਹੋਇ ਕੈ ਨਰ ਭੁਜ ਬਹੁਤ ਭਈ ਕਿਰਪਾਲ
ਦਰਸਨ ਦੀਉ ਮਿਹਰ ਕਰ ਸਾਹ ਨਾਨਕ ਕੇ ਕੀਜ ਜੁਹਾਰਿ॥
ਪਉੜੀ। ਫਿਰ ਬੋਲੀ ਦੇਗੀ ਧਰਿ ਸੀਗਾਰ॥
ਤੁਸ ਨਿਰਖ ਨਾਨਕ ਰੂਪ ਅਪਾਰ॥
ਤਸ ਦੇਖ ਭੁਈ ਬਿਨ ਮੋਨੀ॥
ਤਸ ਜਿਉ ਮਿਲ ਕਰ ਕਰਹੁ ਕਲੋਲੰ॥
ਅਗੇ ਕਰਾ ਜਾਉ ਕੇ ਪਿਆਰੇ।
ਨਿਸ ਦਿਨ ਖੇਲਹ ਸੰਗ ਹਮਾਰੇ॥
ਤੀਨ ਲੋਕ ਪਰ ਹੁਕਮ ਤੁਮਾਰਾ।
ਸਭ ਤਸ ਕੈ ਕਰਹੂ ਜੈਕਾਰਾ॥

another obscene story

ਤਾਂ ਦੇਵੀ ਦੁਰਗਾ ਦਰਸਾਈ॥
ਤਾਰਾ ਖੇਲੁ ਅਨੂਪ ਅਪਾਰੀ॥
ਈਸਾਂ ਕੌਠ ਕਰੰਤੁ ਅਹਿਰਾ॥
ਅਬ ਛੁਤ੍ਰਤ ਧੁਨਿ ਪਿਆਨੀ ਖੇਲਾ॥
ਆਗੇ ਪੰਥ ਬਿਖਮ ਤੂੰ ਭਾਰੀ।
ਤਾ ਪਾਰਬ੍ਰਹ ਕੀ ਨਹੀ ਸਕਤੁ ਤਿਆਰੀ॥
ਇਹੁ ਕਹੌ ਦੇਵੀ ਤੂੰ ਸੁਨ ਅਤੀਤ॥
ਤਾਂ ਸਿਉ ਬ੍ਯਾਪਾਰ ਅਪਨਾ ਕੀਤ॥

So a Devdási tries the Guru

[illegible]

Of course Nanak politely declines these favours, praises Hari, compared to whom lakhs of Brahmás, lakhs of Maheshars and lakhs of Bishans are nothing and can not find his end. ਇਉਂ ਕਹੈ ਨਾਨਕ ਸੁਨ ਹਰਿ ਕੀ ਦੇਵੀ। ਅਬ ਹਰਿ ਸਿਉ
ਪ੍ਰੀਤ ਲਗੀ ਹੈ ਮੇਰੀ। ਤੁਮ ਜਾਇ ਕਹੋ ਹਰਿ ਸਕਤਿ ਸੁਆਮੀ।
ਤੁਆਰੇ ਦਰ ਇਕ ਖੜਾ ਭਿਖਾਰੀ॥ ਸਲੋਕ॥
ਤੁਮ ਹਰਿ ਦੇਵੀ ਪਹਿ ਜਾਇ ਹਮਰੀ ਕਰਹੁ ਪੁਕਾਰੀ।
ਨਾਨਕ ਦਾਸ ਗੁਲਾਮ ਹਰਿ ਮਾਗਤਿ ਭੀਖਿ ਅਪਾਰਿ॥
ਸਲੋਕ॥ ਤਬ ਦੇਵੀ ਅੰਤਰ ਗਈ। ਕਹੈ ਜਾਇ ਸੁਨਾਇ
ਹੇ ਦੇਵਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਤੇਰੇ ਕਵਿਤ ਸੁਨਾਇ॥ ਪਉੜੀ॥

------- ਤਿਸਕਉ ਹਮ ਬਹੁ ਭੇਸ ਦੇਖਾਏ।
ਦੋ ਅਖਿਬਿਰੰ ਜੋਗੀ ਅਲੁ ਨ ਭੁਲਾਏ॥

- - - - - - - - - - - -

ਹੇ ਮਾਤਾ ਦੋ ਅਜਬ ਫਕੀਰੰ।
ਜਿਨ ਹਰਿ ਰਾਖਨਹਿ ਜਿਉ ਬਾਪੀ ਪੀਰੰ॥
ਪਹਿਲਾ ਏਕ ਕਬੀਰ ਦੇਖਿਆ॥
ਅਬ ਦੂਸਰ ਨਾਨਕ ਸਾਧ ਪੇਖਿਆ॥
ਕੀਬੀਰੇ ਜੈਸਾ ਕੀਸੈ ਹੋਨਾ।
ਇਸਕਾ ਨੂੰ ਕਰਦੂ [ਇਸ ਕਉ ਕੀਜੈ ਮਹਮਾਨੀ॥]
ਅਚਰਜ ਖੇਲਾ
ਇਸਕੌ ਜੋਗੀ ਸੁਨ ਅਰ ਭਵਾਨੀ।
ਕਰਦੂ ਇਸਕਉ ਕੀਜੈ ਮਿਹਮਾਨੀ॥ "ਸਾਨੋਕ"

again the Kabir Panthi Causes in

Copying mistake

ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਵਾਚ॥ ---- ਪਉੜੀ॥

ਜਤੀ ਬਾਤ ਜਬ ਸੁਨੀ ਭਵਾਨੀ। ਤਬ ਹੈਂ ਕੇ ਸਿਧਾਸਨ ਬੈਠ ਸਿਧਾਨੀ॥
ਤਬ ਆਇ ਤਪੋ ਕੇ ਚਰਨ ਪਖਾਰੇ। ਦਾਰ ਦਾਰ ਸੁਇ ਨਾਈ ਬਹਿ ਗਾਏ।
ਤਬ ਨਾਨਕ ਕੋ ਅੰਤਰ ਚੈਂ ਨਾਈ। ਤਾ ਨਾਥਿ ਸਾਧ ਕੀ ਨਾਰੀ ਭਈ।
ਫਿਰ ਕਹਿਓ ਤਪਾ ਤੁਮ ਜਰੇ ਕਿਆਰੇ। ਹਮ ਜੋਗੀ ਕੇਤੀ ਪਹਿਗਾਰੇ॥

- - - - - - - - - - - -

ਸ੍ਰੀ ਭਵਾਨੀ ਵਾਚ॥ ਇਦੈਂ ਕਹੌ ਭਵਾਨੀ ਸੁਨ ਤਪਾ ਹਰ ਦਰਸਨ ਕੇ ਸੁਖੀ

ਦੇਹ ਰੂਪ ਰੇਖ ਤੇ ਬਾਹਰਾ ਪਰਬ ਰਹਿਆ ਭਰਪੂਰਿ। ਪਉੜੀ
ਤਬ ਕੋਈ ਦੂਜਾ ਥਾਨ ਦਰਵੇਸ਼। ਏਕਿ ਹੁਤਾ ਅਲਖ ਨਿਰੰਜਨ ਦੇਵ॥
ਅਬ ਹੁਤਾ ਕੋਈ ਨਾ ਜਾਂਦਾ। ਸੋ ਪਹਰੇ ਤ੍ਰਿਪ ਆਪ ਨਮਾਜ਼ਦੇ।
ਜਾ ਦਰਸ਼ਨ ਕੀ ਭਿਖਿਆ ਕਰਨਿ ਦਰੋਸ਼ੀ। ਤਿਸ ਕੈਉ ਕੋਈ
ਨਾ ਸਕਤਿ ਕੂਨੀ।

ਤੁਮ ਪਰਮੇਸ਼ਰ ਕਾ ਤਖਤ ਬਿਆਹਾ॥
ਜਾ ਮਿਤ ਬਾਪਨ ਛਿਪਣ ਦਮਾਨਾ॥
ਤੁਮ ਰੱਬੁ ਸੈਂ ਪਾਸਨ ਸੋਰਹ ਰੂਨੇ॥
ਸੁਣ ਰੋਸੀ ਕੈਉ ਕਰਣ ਕੁਬੋਲੇ॥
ਤੁਮ ਦੀਨ ਕੋ ਜਨਮ ਕਰਾਵਣ।
ਸਭ ਪਰ ਆਪਨਾ ਹੁਕਮ ਚਲਾਵਣ।
ਇਹ ਫੁਰਮਾਨ ਕਰਿ ਦੀਪਕੀ ਧਾਮੰ।
ਦੀਨ ਕੋ ਕਰਣ ਬਿਸਰਾਮੰ।
ਆਖੇ ਮਨ ਸੁਨ ਫਰਤਾਰ।
ਤੇਰਾ ਕਰਮ ਨਾ ਪਾਰ ਦੇਣਾ॥
ਤੁਮ ਪ੍ਰੰਠ ਤਪ ਇਕੁ ਕਰੈ ਕੁਦਰਤੀ॥
ਅਬ ਦੀਨ ਕੋ ਕਰਨ ਪ੍ਰਗਟਾਨੀ।

what a bad proposal

Reciting names of God used properly shows Kabir that he was a Mohammedan by birth

go back to Baikunth

ਤਹੀ ਉਤਾਰ ਬੈਕੁੰਠ ਸਿਧਾਰੇ।
ਧਰਮ ਧੋਰ ਜਿਹਦੇ ਸਿਉ ਹਾਰਾ॥
ਇਹ ਭੂਗ ਬੈਠੇ ਧਰੇ ਧਿਆਨਾਂ।
ਤਬ ਤੁਮ ਪਾਵਹੁ ਪਦ ਨਿਰਬਾਨਾ॥
ਇਨ੍ਹ ਕੌ ਭਵਾਨੀ ਕਥਾ ਅਪਾਰੇ।
ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਤੂੰ ਸਨੰ ਬਿਚਾਰੇ॥

ਇਹ ਦੁਰਗਾ ਵਾਚ॥

ਇਹ ਦੁਰਗਾ ਬੋਲੀ ਸਿਹਰ ਕਰਿ ਬੈਠਾ ਨਾਨਕ ਧੀਰ॥
~~ਕਹਿ~~ ਕਹਿ ਸਿਧਾਸਨ ਕੁਦਰਤੀ ਸੁਨਕੈ ਜੋਤ ਅਪਾਰੇ॥ ਚਉਪਈ॥
ਇਹ ਬੋਲੀ ਦੁਰਗਾ ਕਿਰਪਾ ਧਾਰੇ। ਤੁਮ ਤੋ ਧਾਰੇ ਭਗਤ ਨਿਰੰਕਾਰੇ॥
ਤੁਸ ਜਾ ਕੇ ਢਾਰਿ ਕਰਾ ਤੁਮ ਜਾਵੋਗੇ।
ਜੋ ਮਾਰਗ ਧਰਤ ਭੇਰ ਬਤਾਵਹੁ॥

She points out the great difficulties of the way ahead ਕਹਾਂ ਹੈ ਸਿਧਾਸਨ ਜਹਿ ਸੁਰ ਨਰ ਤਾਨਾ। ~~where~~ inaccessible to Brahm & Maheshwar & Shiv & Munis, and who was he to reach ਧੁਰ ਦਰਬਾਰੀ। ਕੌ ਦੁਰਗਾ ਸ੍ਰੀ ਨਾਨਕ ਜੋਗੀ।

ਜਹਿ ਆਪਿ ਅਕੇਲਾ ਧਰਿ ਜਾ ਭੋਗੀ। ਦੋਹਰਾ॥

ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਵਾਚ॥ ਸ੍ਰੀ ਦੇਵੀ ਤੁਮ ਧਰਤ ਕੀ ਸਿਆਣੀ।
ਜਾ ਦੇਖਿਆ ਤੁਸ ਧੇਤ ਆਪਣੀ॥

G. Nanak praises Durga &
Devi then gives Nanak her blessing

ਫਿਰ ਸਕਤਿ ਕਹਿਓ ਸੁਨ ਨਾਨਕ ਦੇਵਾ।
ਤੈਂ ਪਾਇਓ ਹਰ ਅਲਖ ਅਭੇਵਾ॥

[illegible]

ਅਬ ਤੁਮ ਉਧਰ ਦੇਸ ਸਿਧਾਰੁ।
ਅਪਨਾ ਧਰੈ ਅਨੇਕ ਧਾਰੁ॥

ਤਾ ਨਾਰਿ ਤੁਧ ਚਰਨਨ ਸੁਧਾਰੇ।
ਤਬ ਹਰਿ ਦੇਵੀ ਨਾਹਿ ਕੀਓ ਬਰਾਹਿ॥

More conversation covering several pages follows
+ Devi tells Nanak what the God's palace
~~look~~ looks like + what it is made of
G. Nanak says ਤੂ ਦੇਵੀ ਹੈ ਭੈਜੋਤੀ ਜਗਤ ਉਧਾਰਨਹਾਰ।
ਨਾ ਤੁਮਰੇ ਕੋਈ ਪਤੰਗਰੇ ਤੂ ਆਪੀ ਸਿਰਦਾਰ।
ਇਓ ਕਰ ਬੇਨਤੀ ਨਾਨਕ ਤੁਧਾ ਕੋਜ ਨਿਰੰਜਨ ਪਾਸ।
ਧਾਪੀ ਅਮਕੇ ਤੇਰ ਰਾਨੀ॥

Niranjans Naubat Khana + palace
are described in poetic language

Describes ਖੁੱਲ੍ਹ ੪ ਅਗਾਮਪੁੱਲ

ਪਾਖੀ ਹੋ ਕਰੀ॥ i.e. stages of travelling

Sach Khand is described.

Guru presents himself before Nirankar

ਤਬ ਕਿਰਪਾ ਕੀਨੀ ਹਰ ਕਰਤਾਰ।

ਦਰਸਨ ਦੀਨਾ ਖੋਲ ਕਿਵਾੜ॥

ਤਬ ਗੁਰ ਨਾਨਕ ਹਜ਼ੂਰ ਬੁਲਾਏ।

ਹਰ ਕਰਿ ਕਿਰਪਾ ਚਰਨਨ ਲਿਉ ਲਾਏ॥

ਇਕ ਠੌਰ ਤਪੇ ਕੌਤ ਅਚਰਜਾ ਹੋਈ॥

ਕੀਤਾ ਅਦਬ ਨ ਪਹੁੰਚਾ ਕੋਈ।

Kabir Bhakta again ਏਕ ਕਬੀਰ ਨਿਜ ਭਗਤ ਹਮਾਰਾ।

ਦੂਜਾ ਨਾਨਕ ਸੇਵਕ ਕਰਤਾਰਾ॥

ਅਉਰ ਜਸ ਤੁਮ ਮੈਂ ਕਛੁ ਭੇਦ ਨ ਨਾਹੀ।

ਤੁਮ ਜਿਸ ਕਾਰਜ ਜਸ ਲਿਉ ਜਿਹ ਨਾਹੀ॥

God praises Nanak's devotion

ਤੁਮ ਹਮਰੇ ਪਾਸ ਜਿਨ ਬੈਠੇ।

ਤਾ ਦਰਸ਼ਨ ਪਾਰਸ ਕੇ ਕਾਟੇ ਫੇਰੇ।

ਅਬ ਤੁਮ ਠੌਰ ਜਗਤ ਮਹਿ ਜਾਵਹੁ।

ਤਾ ਜਿਹਰਨ ਪਵੀ ਭਗਤ ਕਮਾਵਹੁ॥

Two words of Kabir [illegible] 34

1 2

ਫੇਰ ਪਾਖੀ ਪ੍ਰਬਲ ਕਰਹੁ ਕਰਤਾਰ।

ਜਿ ਸਗਲ ਜਗਤ ਕਾ ਹੋਇ ਉਧਾਰ॥

ਤਾਬੇਦਾ ਫੇਰ ਮਨਦਾ ਸਭ ਪਾਣੀ।

ਤਬ ਤੁਸ ਧਾਰਾ ਧਰ ਅਬਿਨਾਸੀ॥

ਇਹ ਹਰਿ ਆਗਿਆ ਅੰਤਰਗਤ ਹੋਈ।

ਤਿਸੁ ਕੋਉ ਚੀਨੁ ਸਕਲ ਭ੍ਰਮ ਖੋਈ॥

ਤਾਂ ਹਰਿ ਕਾ ਹੁਕਮ ਪਛਾਣਿਆ ਪਾਇਆ ਪਰਨਿਰਬਾਨ।

ਤਬ ਉਤਰੇ ਜਗਤ ਕੇ ਹਿਤ ਕੋ (ਗੁਰ) ਨਾਨਕ ਦਾਸ [illegible]॥

Is he the writer who is making himself a slave.

God gives Nanak his last blessing & Said ਮੈਂ ਪਰ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰੁ॥ ਤੂੰ ਗੁਰੂ ਬ੍ਰਹਮ ਪਰਮੇਸਰ॥

Guru Nanak then. ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਉਨ ਉਚਰੀ

ਪ੍ਰਥਿ ਦਤ ਸਾਖ ਪਤਿ ਕੋਇ ---

ਜਿਤਨੀ ਭੂਖ ਤੇਰੇ ਭੰਡਾਰਾ।

ਨਾਨਕ ਸਭ ਸਧਾਰਨ ਹਾਰਾ॥

ਪਉੜੀ॥ ਤਾ ਠਾਕੁਰ ਜਬ ਭਏ ਦਿਆਲਾ।

ਤਾਂ ਗੁਰ ਅਪਨੇ ਕੀ ਬਖਸੀ ਮਾਲਾ॥

ਹਰਿ ਨਾਮ ਆਪੇ ਨਰ ਬਖਸ਼ੀ ਦੀਨਾ॥

ਜੋਤਿ ਹਰਿ ਸਿਫਤੀ ਕਾ ਖਿਨਕਾ ਦੀਨਾ॥ So that explain the ਜੋਤਾ - [illegible]

ਹਰਜਾ ਤੁਆਰ ਤ੍ਰਾਸ ਉਜਾਣ ਸਿਧਾਰੇ

ਤਾਹਾ ਨਾਨਕ ਦ੍ਰਿੜਾਇ ਨਾਮ ਜਗਤ ਨਿਸਤਾਰਾ॥

ਇਉ ਕਰਿ ਕ੍ਰਿਪਾ ਹਰਿ ਰਖਵਾਰ ਕੀਨੀ।

ਤਾ ਨਾਨਕ ਤਪਾ ਭਏ ਅਧੀਨੀ॥

ਤੰਗਹ ਨਾਨਕ ਜੀ ਪੰਚਨ ਕਹਿਆਂ। ਪੁਨਿ ਉਹੀ ਓਂਕਾਰਾ।

ਸਤਿਨਾਮ ਕਰਤਾ ਪੁਰਖ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰਵੈਰ॥ ਅਕਾਲ

ਮੂਰਤਿ ਅਜੂਨੀ ਸੈਭੰ॥ ਗੁਰ ਪਰਸਾਦਿ॥ ਜਪੁ।

ਆਦਿ ਸਚ ਜੁਗਾਦਿ ਸਚ॥ ਹੈ ਭੀ ਸਚ॥ ਨਾਨਕ ਹੋਸੀ ਭੀ

ਸਚ।

ਤਬ ਬੋਲਤ ਕਿਰਪਾਨ ਤੇਹੈ ਗੁਸਾਈ॥ ਜਗਤ ਉਧਾਰ

ਕੀ ਕਾਰ ਚਲਾਈ॥

ਫਿਰ ਸਾਖ ਜੋਤੂ ਨਾਨਕ ਤਦੇ ਕਰੀ ਪ੍ਰਣਾਮ ਜੁਹਾਰ।

ਔ ਧਰਤ ਖੰਡ ਤੇ ਉਤਰ ਕਰ ਪਹੁੰਚੇ ਪੂਰੇ ਧਾਮ॥

ਐਸਾਂ ਤਖਤ ਨਿਰੰਜਨੀ ਜੋਤ ਧਰਾਈ ਹੈ॥ ਕੋਟ ਗਾਨਨਿਉ

ਨਿਰਜਾਮ ਆਏਨ ਕ੍ਰਮਕੇ ਹੈ। ਤਾ ਸਤਪੇ ਸਾਧ ਨਿਰੰਜਨ

ਜੋਗੀ ਇਕੇਲਾ ਤਪਤ ਪਰ ਬੈਠੇ ਕਾਜਤੇ ਹੈਂ ਸਾਹ
ਕੁਦਰਤ ਕੇ ਨਜ਼ਾਰੇ ਅੰਦਰ ਸ਼ੁਕਰਾਨੇ ਹੈਂ ਅਤੇ
ਅੰਧੋਗੀ (ਅਤੇ ਜਹ) ਕਾ ਉਚਾਰ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ —

ਨਿਰੰਕਾਰ ਕੇ ਵੇਠ ਨਾਨ ਕਾਇਆਂ॥ —

Last three leaves on last unnumbered leaf are:

ਸਲੋਕ। ਸਤ ਖੰਡ ਕੇ ਦੇਖ ਕਰ ਨਾਨਕ ਭਇਓ ਨਿਹਾਲ॥
ਜਹਾਂ ਗੁਰ ਅਗਿਆ ਸਿਉ ਫਿਰ ਦੇਵੇ ਧਾਇ ਮੰਡਲ
ਕੇ ਕਰੀ ਸਮਾਨ ॥ਪਉੜੀ॥ ਸਤੰ ਖੰਡ ਤੇ ਨਾਨਕ ਫਿਰੇ

Here it ends suddenly. Probably the leaves have been taken from some other MS [leaves numbered] which had not yet been numbered.

8..?

9
੮ ੮ ੮ ੮ all variations of figure 8—

੧ਓ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦ॥

ਰਾਗ ਰਾਮਕਲੀ ਮਹਲਾ ॥੧॥

ਧਿਆਉ ਬਿਰਾਗ॥

ਗੋਸਟ ਬਾਬੇ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕੀ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਾਲ ਹੋਈ॥

ਤਦ ਧਰਤੀ ਆਕਾਸ ਕਿਛੁ ਨਾ ਸੀ। ਪਉਣ ਪਾਣੀ ਸੂਰਜ ਚੰਦ ਭੀ ਨਾ ਸੀ। ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਆਰਾ ਸਾ। ਏਕ ਸਉ ਚਉਤਾਲੀ ਜੁਗ ਦਰਸਨ ਦੇਖਿਆ ਕਿਆ ਗੁਰ ਧੇਕ ਹੋਇ। ਏਕ ਨਿਰੰਕਾਰ ਦੂਜੀ ਕੁਦਰਤਿ। ਤੀਜਾ ਨਾਮ॥ ਚਉਥਾ ਅੰਕਾਰ॥ ਪੰਜਵਾਂ ਓਅੰਕਾਰ। ਕਿਸ ਓਅੰਕਾਰ ਦਿਸ ਪਏ ਗੁਰ ਹੋਨ। ਬਿਨਸਤ ਹੋਦੇ ਨਾਹੀ। ਆਗੇ ਪਉੜੀ ਕਹੀ॥ ਸਲੋਕ॥ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ॥ ਧਰਤ ਦੂਸਰ ਆਦਰ ਨ ਕੋਇ॥ ਸੇਖ ਅਨਾਕ ਬਾਂਕੇ ਮੁਨਤਕ ਰਾਸ ਤੁਸਾਰੋ ਹੋਇ॥ ਪਉੜੀ॥ ਨਿਰਭਉ ਨਿਰੰਕਾਰ ਨਿਰਾਧਾਰ॥ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨ ਕਰਨੇਹਾਰ॥ ਏਕੋ ਏਕ ਸਚੁ ਸੋਈ॥ ਆਪ ਆਪ ਦੂਸਰ ਅਵਰ ਨ ਕੋਈ॥

Some MSS (Gurmukhi) worth seeing
in the Panjab University Library

Accession No.	Name
407	Hir by Gurdas
408	History of Ranjit Singh
✓422	Extracts from Adi Granth 1777 A.D. 15 3 45.
540	Bihari Satsai
✓549	Kissa Kamrup Kámlatá
558	Rajah by Sundar
✓821	Parchian of 10 Gurus
1020	Ragmala
827	Chanda by G. Gobind Singh
839	Astavakra
909	Jog Vásesktha
✓4251	Bani of 10th Guru
✓4612	Gurbani
4687	Bhanwar Samrita
6016	Jnana
18448	Prána Sangali

G. Singh